

Jiří Keř, Olda Květ, Karlík Péro, Honza Vrabec, Štefan Práce, Eduard Stříhač, Pepa Okoralý, Štěpán Král, Niky Dětinská, Krejčí Rychlíková, Ferdinand Rtuť, Honza Knotek, Vilda Třepalhrušku, Vilda Kovář, Markéta Došková, Ludvík Koleda, Oskar Divoký, Alex G. Zvon, Vilík Otočka, Jakub Pouto, Honza Hotovost, Jindřich Hrnčíř, Mikuláš Klec, Vilém Bránský, Tomáš Plavba, Jindřich Stylový

To byl zas dneska den. Já se z těch dětí asi zblázním. Když vejdu do třídy a rozhlédnu se doleva na všechny ty studenty, jak sedí ve třech řadách v lavicích po třech a nedávají vůbec pozor, otvírá se mi kudla v kapse. Radši to vezmu rovnou podél tabule k protější stěně ke katedře a zahledím se z okna. Kde jenom začít...

Krejčí Rychlíková - ta musí být pořád středem pozornosti. Ale aspoň je dochvilná. Ráno přijdu v 7:45 a ona už sedí úplně uprostřed třídy, prozpěvuje si, váže si u toho náramky a ze všech sil se snaží ignorovat Honzu Vrabce, který jí zezadu popichuje a výská jí ve vlasech. Prý měl zálusk na jinou blondýnu, ale ta mu odešla s jeho dobrým kamarádem. Prý spolu byli všichni tři o prázdninách na lodi, tak kdo ví, co se tam semlelo. Tu našťěstí řešit nemusím, ta je ale z jiné třídy. Teď tu oba svádí souboj o Krejčí. Jeden zezadu a druhý po její levici. Jí se ale nelíbí, na co si její soused hraje a má radši jeho skutečnou tvář, která sedí hned po její pravici.

Skoro bych přehlídla Divokého Oskara, jehož jméno nemůže být odlišnější od jeho klidné povahy. Sedí vzadu u okna, kouká ven a do notýsku si píše básničky. Hned jak ale přijde jeho soused, obrátí celou svou pozornost na něj a nemůže z něho spustit oči. Jemu to ale nevadí, docela se u to i líbí. Mám pocit, že už jsem je viděla i držet se za ruce... Však... co je na tom. A navíc jsou spolu moc roztomilí. Oskar mu píše básničky a ten pro něj naoplátku skládá písničky a pak mu je v hodinách zpívá. A co je na tom úplně nejlepší? Aspoň nechávají na pokoji Niky Dětinskou, která sedí vedle nich.

Niky je krásná blondýnka a chce se, jako jediná dívka z mojí třídy, stát herečkou. Přes uličku po ní pokukuje její spolužák s vytríbeným vkusem pro módu i stravování. Vodu z lahve nikdy nepije, jediné ze skleničky ozdobené olivou. Nikola má ale jiného nápadníka. Stejně, jako Krejčí nemá ráda připravené monology a předem natrénované fráze. Ve druhé lavici úplně u dveří sedí chlapec, který umí létat se stíhačkou a dokáže splnit i zdánlivě nemožný úkol. A kdo ví? Třeba se v budoucnu i vezmou... mají k tomu dobře nakročeno.

Před budoucím manželem Nikoly sedí naše trojice expertů. Vždycky, když mám problém s technikou, vím přesně, k jaké lavici jít. Nejvíc u dveří sedí náš expert přes telefony. Smartphony nejsou jeho specialita, má radši starší typy. S počítači mi většinou pomáhá prostřední z naší trojice. Je tak hodný, že jsem mu na příští rok slíbila, že může sedět u Okna, když si to tak přeje.

Momentálně mu jeho vysněné místo zabírá jeho spolužák s velkými kulatými brýlemi. Musel si pořídit nové, protože vloni na podzim spadl ze židle a praštil se hlavou o topení. Do teď má na čele pořádnou jizvu. Byla z toho pěkná kaluž krve. Jeho dva spolusedící se v tom pěkně vyžívali. Honza si vzpomněl na to, jak mu nějací lumpové zabili jeho milovaného psa a pěkně se rozzuřil. Třetí, který sedí mezi nimi se v tom násilí také vyžívá, ale narozdíl od Honzy To v něm podnítilo tvůrčího ducha a o měsíc později nám přinesl do hodiny literatury poněkud znepekující povídku.

Třídní debatní kroužek vedou tři žáci, kteří sedí přímo před katedrou. Kluci sedí spolu a jejich spolužačka je vedle nich přes uličku. U okna si nechávám jedno místo volné pro největšího zlobivce, ale naštěstí tam letos ještě nikdo nesedí. Všichni tři mají rádi základy společenských věd a občas mi svými silnými názory zasahují do výuky. S oběma krajními se ještě občas dokážu shodnout, ale prostřední z nich má na můj vkus až příliš vyhraněné názory. Ve výtvarce nejsou kluci dvakrát slavní. Blíž k oknu to jsou proužky, blíž ke dveřím zase nástroje... a hvězdičky jsou to jediné, na čem se dovedou shodnout.

Před Krejčí kromě debatérky sedí další dva pisálci. Většinu roku je v téhle lavici klid, ale minulý rok na Vánoce to byla jedna velká katastrofa. Prostřední z lavice přitáhl několik románů a chtěl po Krejčí, aby si jeden z nich přečetla. Ale raději ho neměla číst. Děj byl hodně překroucený a málem se zamilovala do jeho hlavní postavy. Později se ukázalo, že druhý z románů se názvem až nápadně odkazuje na jméno jeho kamaráda vedle, ale naštěstí šlo jen o shodu okolností. Ten se totiž bojí duchů a děj románu se mu moc nelíbil. On má radši pohádkové říše.

Poslední z mých literárních nadšenců sedí v poslední lavici u dveří. Romány ho ale moc neberou. Prosadil založení divadelního kroužku a snaží se přemluvit Niky, aby si zahrála nějakou z jeho her. Na psaní se ale nemůže moc soustředit, protože trojice vedle něj si neustále něco prozpěvuje. Má ale štěstí (a já taky...). Dneska totiž jeho dva spolužáci v lavici vyrazili na pěveckou soutěž. Třetího přes uličku tam chudáka nechali, že prý je oproti nim moc starý a country se jim ani moc nezamlouvá. Jsem sama zvědavá, kdo z nich soutěž vyhraje. Jeden z nich začínal se čtyřmi spolužáky z jiné třídy, ale nedávno se bohužel rozpadli a teď koncertuje každý sám. Asi se nemohli shodnout na Jednom směru, kterým by se vydali. Já ale víc fandím tomu druhému, zrzounkovi. Vždyť on prý napsal kapele spolužáka jeden z jejich prvních hitů.

Přímo před zrzkem uprostřed lavice sedí Vilda Kovář. Vloni vyhrál hereckou soutěž, ale při přebírání ceny nafackoval moderátorovi. Taky jsem ho pak nechala týden po škole. Když stejnou cenu dostal jeho soused, tak se žádná podobná eskapáda nestala.

No... se třídou to nemám vůbec jednoduché. Však já jim ale ukážu. Z mojí třídy si nikdo nebude dělat králíkárnou. Zítra v zeměpisu probíráme Polsko, tak si je hezky vyzkouším. A vezmu to takhle:

Olda Květ, Oskar Divoký, Mikuláš Klec, Jakub Pouto, Vilda Třepalhrušku, Tomáš Plavba, Vilém Bránský, Štefan Práce a Ludvík Koleda

A požití ještě přezkouším tyhle:

Jindřich Hrnčíř, Pepa Okoralý, Eduard Střihač, Krejčí Rychlíková, Oskar Divoký a Vilda Kovář